رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

dansk | دنماركي | كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Fremgangsmåden for Profetens ṣalāh (bøn) – må Allāhs velsignelser og fred være over ham

Hans Eminence Shaykh
ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

بن باز ، عبدالعزيز
كيفية صلاة النبي صلى الله عليه وسلم - دنماركي. / عبدالعزيز بن باز ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. - الرياض ، ١٤٤٨هـ

٢٢ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٧٩٥٤
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٦٣٨-٥

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Fremgangsmåden for Profetens ṣalāh (bøn) – må Allāhs velsignelser og fred være over ham

لِفَضِيلَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Hans Eminence Shaykh
ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Fremgangsmåden for Profetens ṣalāh (bøn) – må Allāhs velsignelser og fred være over ham

I Allāhs navn – Den Mest Nådige, Den Mest Barmhjertige

Al lovprisning tilkommer Allāh alene, og velsignelser og fred være over Hans tjener og Sendebud, vores profet Muhammad, samt hans familie og ledsagere. Dernæst:

Dette er nogle kortfattede ord til at tydeliggøre beskrivelsen af Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – ṣalāh (bøn), som jeg har ønsket at fremlægge for enhver muslim og muslimsk kvinde, således at enhver, der læser dem, bestræber sig på at følge hans eksempel deri; i overensstemmelse med hans – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي).

"Bed ṣalāh (bøn), som I har set mig bede."[1]. Og til læseren følger her en forklaringen for dette:

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (605).

1 – At fuldende wuḍūʾ (den rituelle afvaskning), hvilket vil sige at udføre wuḍūʾ således, som Allāh har befalet, i overensstemmelse med Hans – (fri for enhver mangel og ophøjet er Han) -ord:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمۡتُمۡ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغۡسِلُواْ وُجُوهَكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِ...﴾.

""O I, troende! Når I rejser jer til aṣ-ṣalāh (bønnen), så vask jeres ansigter og jeres hænder til [og med] albuerne, og stryg [vædede hænder] over jeres hoveder, og [vask] jeres fødder til [og med] anklerne.." [Sūrah al-Mā'idah:6] Āyahen (verset).

Og Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

(لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طُهُورٍ).

"Ṣalāh (bøn) accepteres ikke uden ṭuhūr (rituel renselse)."[1].

Og hans – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn til den, der udførte sin bøn forkert:

(إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَأَسْبِغِ الْوُضُوءَ).

"Når du rejser dig til ṣalāh (bøn), så fuldend wuḍūʾ."[2].

2 – Den bedende vender sig mod al-qiblah, som

[1] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (224).
[2] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (5782).

er Kaʿbahen, hvor end han befinder sig, med hele sin krop, idet han i sit hjerte har til hensigt at udføre den ṣalāh (bøn), han ønsker, hvad enten den er obligatorisk eller frivillig. Han udtaler ikke intentionen med tungen; for udtalen med tungen er ikke foreskrevet, men derimod en bidʿah (nyskabelse), da hverken Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – eller hans ledsagere – må Allāh være tilfreds med dem – udtalte intentionen. Han opstiller en sutrah (afskærmning foran sig), som han beder imod, hvis han er imam eller beder alene. At vende sig mod qiblah er en betingelse for ṣalāh (bøn), undtagen i visse kendte undtagelser, som er redegjort for i de lærdes bøger.

3 – Han siger takbīrat al-iḥrām ved at sige: "Allāhu akbar", idet han retter sit blik mod stedet for sin sudjūd (stedet man lægger ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh i bøn).

4 – Han løfter hænderne ved takbīr til skulderhøjde eller ud for ørerne.

5 – Han placerer hænderne på sit bryst, den højre over den venstre håndflade, håndleddet og underarmen; da dette er bekræftet fra Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham.

6 – Det er sunnah at recitere duʿāʾ al-istiftāḥ (indledningspåkaldelsen), som er:

(اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ، كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ المَشْرِقِ وَالمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ

نَقِّنِي مِنَ الخَطَايَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بالمَاءِ وَالثَّلْجِ والبَرَدِ).

"Allāhumma bāʿid baynī wa-bayna khaṭāyāya kamā bāʿadta bayna al-mashriqi wa-l-maghrib, Allāhumma naqqinī min khaṭāyāya kamā yunaqqā ath-thawbu al-abyaḍu mina ad-danas, Allāhumma-'ghsilnī min khaṭāyāya bi-th-thaldji wa-l-mā'i wa-l-baradi." (O Allāh, skab afstand mellem mig og mine synder, som Du har skabt mellem øst og vest. O Allāh, rens mig for mine synder, som et hvidt klæde renses for snavs. O Allāh, vask mine synder med sne, vand og hagl)."[1].

Og hvis han ønsker det, kan han i stedet sige:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، ولَا إِلَهَ غَيْرُكَ).

"Subḥānaka Allāhumma wa-bi-ḥamdika, wa-tabāraka ismuka, wa-taʿālā jadduka, wa-lā ilāha ghayruka." (Lovprist og fri for enhver mangel er Du, O Allāh, og Dig tilkommer lovprisningen. Ærefuld er Dit navn, ophøjet er Din majestæt, og der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig).[2] Og hvis han anvender andre end disse af de indledende duʿāʾ (påkaldelser), der er bekræftet fra Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – er der intet i vejen for det; men det mest fortrinlige er,

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (744), og Muslim, ḥadīth nr. (598).
[2] Overleveret Muslim, ḥadīth nr. (399).

at han anvender den ene til tider og den anden til tider, da det er mere fuldkomment i forhold til at følge (Profeten). Derefter siger han: Aʿūdhu billāhi mina-sh-shayṭāni-r-radjīm (Jeg søger tilflugt hos Allāh fra shayṭān, den udstødte), bismi llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm (I Allāhs navn – Den Mest Nådige, Den Mest Barmhjertige), og reciterer Sūrah al-Fātiḥah, i overensstemmelse med hans – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

(لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الكِتَابِ) .

"Der er ingen [gyldig] ṣalāh (bøn) for den, der ikke reciterer Bogens Åbning (sūrah al-Fātiḥah)."[1]. Derefter siger han "āmīn" højt i de ṣalawāt (bønner), hvor der reciteres højt, og stille i de ṣalawāt, hvor der reciteres stille. Derefter reciterer han, hvad der er let for ham af Koranen, og det mest fortrinlige er, at han reciterer efter al-Fātiḥah i ẓuhr, ʿaṣr og ʿishāʾ fra de mellemlange sūraher af al-mufaṣṣal, og i fadjr fra de lange, og i maghrib til tider fra de lange og til tider fra de korte, i overensstemmelse med de aḥādīth, der er overleveret om dette.

7 – Han går i rukūʿ (foroverbøjning) idet han siger takbīr og løfter hænderne til skulderhøjde eller ud for ørerne, og han holder sit hoved i niveau med sin ryg og placerer hænderne på knæene med

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (756).

fingrene adskilt. Han er rolig i sin rukūʿ og siger: “Subḥāna rabbīya al-ʿAẓīm” (Lovprist og fri for enhver mangel er min Herre, Den Almægtige). Det mest fortrinlige er, at han gentager det tre gange eller mere, og det er anbefalet, at han sammen med dette siger:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

”Subḥānaka Allāhumma wa-bi-ḥamdika, Allāhumma ighfir lī.” (Lovprist og fri for enhver mangel er Du, O Allāh, og Dig tilkommer lovprisningen. O Allāh, tilgiv mig.)[1].

8 – Han løfter sit hoved fra rukūʿ (foroverbøjning), idet han løfter hænderne til skulderhøjde eller ud for ørerne og siger: “Samiʿa Allāhu liman ḥamidah” (Allāh hører den, som lovpriser Ham). Hvis han er imam eller beder alene og han siger, mens han står:

(رَبَّنَا وَلَكَ الحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءَ السَّمَواتِ وَمِلْءَ الأَرضِ، ومِلْءَ ما شِئتَ مِن شيءٍ بَعدُ) .

“Rabbanā wa laka al-ḥamd, ḥamdan kathīran ṭayyiban mubārakan fīh, milʾa as-samāwāti wa milʾa al-arḍi, wa milʾa mā shiʾta min shayʾin baʿdu.” (Vor Herre, Dig tilkommer al lovprisning – en rigelig, god og velsignet lovprisning, [svarende til] himlenes fylde og jordens fylde og hvad Du vil

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (817), og Muslim, ḥadīth nr. (484).

derefter).[1].

Men hvis han er maʾmūm (den, der følger imamen), siger han, idet han hæver sig fra rukūʿ: "Rabbanā wa laka al-ḥamd" (Vor Herre, Dig tilkommer al lovprisning) indtil slutningen af det foregående. Og hvis hver af dem – det vil sige imamen, maʾmūm og den, der beder alene – tilføjer…

(أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ العَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ: اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الجَدِّ مِنْكَ الجَدُّ).

"Ahla ath-thanāʾi waʾl-madjdi, aḥaqqu mā qāla al-ʿabdu, wa kullunā laka ʿabd: Allāhumma lā māniʿa limā aʿṭayta, wa lā muʿṭiya limā manaʿta, wa lā yanfaʿu dhā al-djaddi minka al-djadd." (Du er værdig til lovprisning og majestæt. Det mest sande, som en tjener har sagt, og vi er alle Dine tjenere: O Allāh, ingen kan hindre det, Du giver, og ingen kan give det, Du tilbageholder, og ingen persons magt eller status gavner ham over for Dig.)[2]. Så er det godt, da dette er bekræftet fra Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham.

Det er anbefalet, at hver af dem – det vil sige imamen, maʾmūm (den, der beder bag imamen), og den, der beder alene – placerer hænderne på sit bryst, som han gjorde i sin stående stilling før rukūʿ

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (711), og Muslim, ḥadīth nr. (598).
[2] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (477).

(foroverbøjning), da der er bekræftet det, der indikerer dette fra Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – i ḥadīthen fra Wā'il Ibn Ḥudjr og Sahl Ibn Sa'd – må Allāh være tilfreds med dem begge.

9 – Han går ned i sudjūd (lægge ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh), idet han siger takbīr (Allāhu akbar), og placerer knæene før hænderne, hvis det er let for ham; hvis det er vanskeligt for ham, placerer han hænderne før knæene. Han vender tæerne og fingrene mod qiblah, med fingrene samlet og strakte, og han er på sine syv lemmer: panden sammen med næsen, hænderne, knæene og tæernes undersider. Han siger: "Subḥāna rabbīya al-a'lā" (Lovprist og fri for enhver mangel er min Herre, Den Allerhøjeste). Det er sunnah, at han siger det tre gange eller mere, og det er anbefalet, at han sammen med dette siger:

(سُبْحانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

"Subḥānaka Allāhumma wa-bi-ḥamdika, Allāhumma ighfir lī." (Lovprist og fri for enhver mangel er Du, O Allāh, og Dig tilkommer lovprisningen. O Allāh, tilgiv mig). Og han bør øge sin du'ā' (påkaldelse) i den, i overensstemmelse med Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

(أَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَظِّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنٌ أَنْ

يُسْتَجَابَ لَكُمْ).

"Hvad angår rukūʿ, så ophøj Herren deri, og hvad angår sudjūd, så stræb i duʿāʾ (påkaldelse), for det er nær, at der bliver svaret jer."[1]

Og han beder sin Herre om det gode i dette liv og det hinsidige. Uanset om aṣ-ṣalāh (bønnen) er obligatorisk eller frivillig, holder han sine overarme væk fra sine sider, sin mave væk fra sine lår og sine lår væk fra sine underben, og han løfter sine underarme fra jorden, i overensstemmelse med Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

(اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، ولَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ انْبِسَاطَ الكَلْبِ).

"Vær rolige i sujūd (nedkastelse), og lad ikke nogen af jer lægge sine underarme fladt på jorden som en hund."[2].

10 – Han løfter sit hoved, idet han siger takbīr, og han sidder i iftirāsh (siddestilling), idet han sætter sig med venstre fod under sig, mens man holder sin højre fod opretstående, og placerer sine hænderne på sine lår og knæ og siger:

(رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاجْبُرْنِي).

"Rabbi ighfir lī, warḥamnī, wahdinī, warzuqnī, wa-ʿāfinī, wadjburnī." (O min Herre, tilgiv mig, hav

[1] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (479).
[2] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (788), og Muslim, ḥadīth nr. (493).

barmhjertighed med mig, retled mig, forsyn mig, skænk mig velbefindende og styrk mig).[1]. Og han er rolig i denne siddende stilling [inden han fortsætter].

11 – Han går ned i den anden sudjūd, idet han siger takbīr, og han udfører i den det samme, som han udførte i den første sudjūd.

12 – Han løfter sit hoved, idet han siger takbīr, og han sidder en kort stund, som han sidder mellem de to sudjūd, og dette kaldes djalsat al-istirāḥah (hvilesiddestillingen). Den er anbefalet, og hvis han udelader den, ingen bebrejdelse for ham, og der er ingen dhikr (ihukommelse) eller duʿāʾ (påkaldelse) i den. Derefter rejser han sig op til den anden rakʿah, idet han støtter sig på sine knæ, hvis det er let for ham; og hvis det er vanskeligt for ham, støtter han sig på jorden. Derefter reciterer han Sūrah al-Fātiḥah og hvad der er let for ham af Koranen efter al-Fātiḥah. Derefter gør han det samme, som han gjorde i den første rakʿah.

13 – Hvis aṣ-ṣalāh (bønnen) to enheder – dvs. to rakʿahs – såsom fadjr, djumuʿah og de to ʿīd-bønner, sidder han efter at have løftet sig fra den anden sudjūd med sin højre fod oprejst og siddende på sin venstre fod. Han placerer sin højre hånd på sit højre lår, knytter alle sine fingre undtagen pegefingeren

[1] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (284), Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (850), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (898).

og peger med den i retning af tawḥīd. Og hvis han knytter lillefingeren og ringfingeren på sin højre hånd, danner en ring med tommelfingeren og langfingeren og peger med pegefingeren, er det også fint, da begge fremgangsmåder er bekræftet fra Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Og det mest fortrinlige er, at han anvender den ene til tider og den anden til tider. Han placerer sin venstre hånd på sit venstre lår og knæ. Derefter reciterer han at-tashahhud i denne siddende stilling, som er:

(التَّحِيَّاتُ للهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ ورَسولُهُ).

At-taḥiyyātu lillāhi, waṣ-ṣalawātu waṭ-ṭayyibāt. As-salāmu ʿalayka ayyuhā-n-Nabiyyu wa raḥmatullāhi wa barakātuh. As-salāmu ʿalaynā wa ʿalā ʿibādillāhi-ṣ-ṣāliḥīn. Ash-hadu an lā ilāha illallāh, wa ash-hadu anna Muḥammadan ʿabduhū wa rasūluh. (Alle hilsner, bønner og gode gerninger tilhører Allāh. Fred være med dig, O Profet, og Allāhs barmhjertighed og Hans velsignelse. Fred være med os og Allāhs retskafne tjenere. Jeg bevidner, at der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og jeg bevidner, at Muḥammad er Hans tjener og Hans Sendebud). Derefter siger man:

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).

"Allāhumma ṣalli ʿalā Muḥammadin wa ʿalā āli Muḥammadin kamā ṣallayta ʿalā Ibrāhīma wa ʿalā āli Ibrāhīma, innaka ḥamīdun madjīd. Wa bārik ʿalā Muḥammadin wa ʿalā āli Muḥammadin kamā bārakta ʿalā Ibrāhīma wa ʿalā āli Ibrāhīma, innaka ḥamīdun madjīd." (O Allāh, send velsignelser over Muḥammad og over Muḥammads familie, som Du sendte velsignelser over Ibrāhīm og over Ibrāhīms familie; sandelig, Du er Den Lovpriste, Den Majestætiske. Og skænk velsignelse over Muḥammad og Muḥammads familie, ligesom Du skænkede velsignelse over Ibrāhīm og Ibrāhīms familie; sandelig, Du er Den Lovpriste, Den Majestætiske).[1].

Og han søger tilflugt hos Allāh mod fire ting, idet han siger:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِن عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ القَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ المَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ المَسِيحِ الدَّجَّالِ).

"Allāhumma innī aʿūdhu bika min ʿadhābi jahannam, wa min ʿadhābi al-qabr, wa min fitnati al-maḥyā wa-l-mamāt, wa min sharri fitnati al-Masīḥ

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (797), og Muslim, ḥadīth nr. (402).

ad-Dajjāl." (O Allāh, jeg søger tilflugt hos Dig mod djahammas (helvedes) straf, mod gravens straf, mod livets og dødens prøvelse og mod ondskaben i prøvelsen ved al-Masīḥ ad-Dajjāl.)[1].

Derefter beder han om det gode, han ønsker i dette liv og det hinsidige, og hvis han beder for sine forældre eller andre muslimer, er der intet i vejen for det – uanset om ṣalāh (bøn) er obligatorisk eller frivillig – i overensstemmelse med den generelle formulering i Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn i ḥadīthen fra Ibn Masʿūd – må Allāh være tilfreds med ham – da han lærte ham at-tashahhud:

(ثُمَّ لِيَتَخَيَّرْ مِنَ الدُّعَاءِ بَعْدُ أَعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو).

"Derefter skal han vælge den duʿāʾ (påkaldelse), der er mest kær for ham, og så bede."[2]. Og i en anden ordlyd:

(ثُمَّ لِيَخْتَرْ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ).

"Derefter skal han vælge af anmodningerne, hvad han vil."[3].

Og dette omfatter alt, der gavner tjeneren i dette liv og det hinsidige. Derefter udfører han taslīm til højre og venstre ved at sige: "As-salāmu ʿalaykum wa raḥmatullāh, as-salāmu ʿalaykum wa

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1311), og Muslim, ḥadīth nr. (588).
[2] Overleveret af An-Nasāʾi, ḥadīth nr. (1298).
[3] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (402).

raḥmatullāh." (Fred være med jer og Allāhs barmhjertighed, fred være med jer og Allāhs barmhjertighed.)

14 – Hvis aṣ-ṣalāh (bønnen) er tre-rak'ah (tre enheder), som maghrib, eller fire-rak'ah (fire enheder), som ẓuhr, ʿaṣr og ʿishāʾ, reciterer han det førnævnte at-tashahhud sammen med ṣalāh over Profeten– må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Derefter rejser han sig op, idet han støtter sig på sine knæ og løfter hænderne til skulderhøjde eller ud for ørerne, idet han siger: "Allāhu akbar." Og han placerer dem – dvs. hænderne – på sit bryst, som tidligere nævnt, og reciterer kun al-Fātiḥah. Og hvis han i den tredje og den fjerde rakʿah af ẓuhr til tider reciterer mere end al-Fātiḥah, er der ingen bebrejdelse for ham, da der er bekræftet det, der indikerer dette fra Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – i ḥadīthen fra Abū Saʿīd – må Allāh være tilfreds med ham. Og hvis han udelader ṣalāh over Profeten– må Allāhs velsignelser og fred være over ham – efter den første at-tashahhud, er der intet i vejen for det, da det er anbefalet og ikke obligatorisk i det første at-tashahhud. Derefter reciterer han at-tashahhud efter den tredje rakʿah i maghrib og efter den fjerde rakʿah i ẓuhr, ʿaṣr og ʿishāʾ, som det tidligere er nævnt ved den todelte ṣalāh. Derefter udfører han taslīm til højre og venstre, og han søger Allāhs

tilgivelse tre gange. Derefter siger han:

(اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الجَلَالِ وَالإِكْرَامِ).

"Allāhumma anta as-salām wa minka as-salām, tabārakta yā dhā al-jalāli wa-l-ikrām." (O Allāh, Du er fred, og fra Dig kommer fred. Ærefuld er Du, O Besidder af majestæt og ære.)[1]. Før han vender sig mod folk, hvis han er imam, og derefter siger:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَه، لَهُ المُلْكُ، ولَهُ الحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بالله، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، ولَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الجَدِّ مِنْكَ الجَدُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا الله مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَو كَرِهَ الكَافِرُونَ).

"Lā ilāha illā Allāh waḥdahu lā sharīka lah, lahu al-mulku wa lahu al-ḥamdu wa huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr, lā ḥawla wa lā quwwata illā bi-llāh. Allāhumma lā māniʿa limā aʿṭayta wa lā muʿṭiya limā manaʿta, wa lā yanfaʿu dhā al-jaddi minka al-jadd. Lā ilāha illā Allāh wa lā naʿbudu illā iyyāh, lahu an-niʿmatu wa lahu al-faḍlu wa lahu ath-thanāʾ al-ḥasan. Lā ilāha illā Allāh mukhliṣīna lahu ad-dīn wa law kariha al-kāfirūn." (Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene, Han har ingen partner. Til Ham hører herredømmet, og al lovprisning tilkommer Ham, og Han er i stand til alting. Der er ingen magt og ingen styrke undtagen

[1] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (591).

ved Allāh. O Allāh, ingen kan hindre det, Du giver, og ingen kan give det, Du tilbageholder, og ingen persons magt eller status gavner ham over for Dig. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og vi tilbeder ingen andre end Ham. Ham tilhører velsignelsen, og Ham tilhører gunsten, og Ham tilhører den smukke lovprisning. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh. Vi er oprigtige i religionen overfor Ham, selv om fornægter måtte misbillige det).[1].

Og han siger: "subḥāna Allāh" (lovprist og fri for enhver mangel er Allāh) treogtredive gange, og "al-ḥamdu li-llāh" (al lovprisning tilkommer Allāh) tilsvarende, og "Allāhu akbar" (Allāh er Den Største) tilsvarende, og fuldender de hundrede ved at sige: "Lā ilāha illā Allāh waḥdahu lā sharīka lah, lahu al-mulku wa lahu al-ḥamdu wa huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr." (Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene, Han har ingen partner. Til Ham hører herredømmet, og al lovprisning tilkommer Ham, og Han er i stand til alting).

Og han reciterer āyat al-Kursī samt "Qul huwa Allāhu aḥad", "Qul aʿūdhu bi-rabbi al-falaq" og "Qul aʿūdhu bi-rabbi an-nās" efter hver ṣalāh (bøn). Og det er anbefalet at gentage disse tre sūraher tre

[1] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (402).

gange efter fadjr og maghrib, da der er overleveret aḥādīth om dette fra Profeten– må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Og alle disse adhkār er sunnah og ikke en forpligtelse.

Det er anbefalet for enhver muslimsk mand og muslimsk kvinde at bede fire rakʿahs før ṣalāh (bøn) i ẓuhr og to efter den, og to efter maghrib, og to efter ʿishāʾ, og to før fadjr – i alt tolv rakʿah. Og disse rakʿah kaldes ar-rawātib (de faste frivillige bønner), fordi Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – plejede at bevare dem under fast ophold (når han ikke var på rejse). Hvad angår rejse, så plejede han at undlade dem, undtagen sunnah før fadjr og witr, da han – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – plejede at bevare dem både når han ikke var på rejse og på rejse. Og det meste fortrinlige er, at disse rawātib og witr bedes i hjemmet; men hvis han beder dem i moskeen, er der intet i vejen for det, fordi Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

(أَفْضَلُ صَلَاةِ المَرْءِ فِي بَيْتِهِ، إِلَّا الصَّلَاةَ المَكْتُوبَةَ).

"En persons bedste ṣalāh (bøn) er i hans hjem, undtagen den foreskrevne ṣalāh."[1].

Og at bevare disse rakʿah er blandt årsagerne til at træde ind i paradis, i overensstemmelse med

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (6860).

Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

(مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي يَومٍ وَلَيْلَةٍ، بُنِيَ لَه بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الجَنَّةِ).

"Den, der beder tolv rakʿah i løbet af en dag og en nat, vil der blive bygget et hus for ham i paradis."[1].

Og hvis han beder fire rakʿah før ʿaṣr og to før maghrib og to før ʿishāʾ, er det godt, da der er bekræftet det, der indikerer dette fra Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Og hvis han beder fire efter ẓuhr og fire før den, er det også godt og i overensstemmelse med Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

(مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ).

"Den, der bevarer fire rakʿah før ẓuhr og fire efter den, ham vil Allāh gøre forbudt for ilden."[2]. Og meningen er, at han tilføjer to rakʿah til den faste sunnah efter ẓuhr; da den faste sunnah er fire før den og to efter den. Så hvis han tilføjer to efter den, opnår han det, der er nævnt i ḥadīthen fra Umm Ḥabībah – må Allāh være tilfreds med hende.

Og Allāh er Den, der skænker og råder over tawfīq (evnen til at gøre det rette). Og må Allāhs velsignelser og fred være over vores profet

[1] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (728).
[2] Overleveret af Aḥmad, ḥadīth nr. (25547), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (393), og Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (1077).

Muḥammad Ibn ʿAbd Allāh, hans familie, hans ledsagere og dem, der følger ham med iḥsān (oprigtighed og godhed) frem til afregningsdagen.

❊❊❊

da395v2.1 - 18/06/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-638-5